וְשָׂרַי אֵשֶׁת אַבְרָם לֹא יָלְדָה לוֹ וְלָהּ שִׁפְחָה מִצְרִית וּשְׁמָהּ הָגָר: וַתֹּאמֶר שָׂרַי אֶל־אַבְרָם הִנֵּה־נָא עֲצָרַנִי יְהוָה מִלֶּדֶת בֹּא־נָא אֶל־שִׁפְחָתִי אוּלַי אִבָּנֶה מִמֶּנָּה וַיִּשְׁמַע אַבְרָם לְקוֹל שָׂרָי: וַתִּקַּח שָׂרַי אֵשֶׁת־אַבְרָם אֶת־הָגָר הַמִּצְרִית שִׁפְחָתָהּ מִקֵּץ עֶשֶׂר שָׁנִים לְשֶׁבֶת אַבְרָם בְּאֶרֶץ כְּנָעַן וַתִּתֵּן אֹתָהּ לְאַבְרָם אִישָׁהּ לוֹ לְאִשָּׁה: וַיָּבֹא אֶל־הָגָר וַתַּהַר וַתֵּרֶא כִּי הָרָתָה וַתֵּקַל גְּבִרְתָּהּ בְּעֵינֶיהָ: וַתֹּאמֶר שָׂרַי אֶל־אַבְרָם חֲמָסִי עָלֶיךָ אֲנֹכִי נָתַתִּי שִׁפְחָתִי בְּחֵיקֶךָ וַתֵּרֶא כִּי הָרָתָה וָאֶקַל בְּעֵינֶיהָ יִשְׁפֹּט יְהוָה בֵּינִי וּבֵינֶיךָ: וַיֹּאמֶר אַבְרָם אֶל־שָׂרַי הִנֵּה שִׁפְחָתֵךְ בְּיָדֵךְ עֲשִׂי־לָהּ הַטּוֹב בְּעֵינָיִךְ וַתְּעַנֶּהָ שָׂרַי וַתִּבְרַח מִפָּנֶיהָ: וַיִּמְצָאָהּ מַלְאַךְ יְהוָה עַל־עֵין הַמַּיִם בַּמִּדְבָּר עַל־הָעַיִן בְּדֶרֶךְ שׁוּר: וַיֹּאמַר הָגָר שִׁפְחַת שָׂרַי אֵי־מִזֶּה בָאת וְאָנָה תֵלֵכִי וַתֹּאמֶר מִפְּנֵי שָׂרַי גְּבִרְתִּי אָנֹכִי בֹּרַחַת: וַיֹּאמֶר לָהּ מַלְאַךְ יְהוָה שׁוּבִי אֶל־גְּבִרְתֵּךְ וְהִתְעַנִּי תַּחַת יָדֶיהָ: וַיֹּאמֶר לָהּ מַלְאַךְ יְהוָה הַרְבָּה אַרְבֶּה אֶת־זַרְעֵךְ וְלֹא יִסָּפֵר מֵרֹב: וַיֹּאמֶר לָהּ מַלְאַךְ יְהוָה הִנָּךְ הָרָה וְיֹלַדְתְּ בֵּן וְקָרָאת שְׁמוֹ יִשְׁמָעֵאל כִּי־שָׁמַע יְהוָה אֶל־עָנְיֵךְ: וְהוּא יִהְיֶה פֶּרֶא אָדָם יָדוֹ בַכֹּל וְיַד כֹּל בּוֹ וְעַל־פְּנֵי כָל־אֶחָיו יִשְׁכֹּן: וַתִּקְרָא שֵׁם־יְהוָה הַדֹּבֵר אֵלֶיהָ אַתָּה אֵל רֳאִי כִּי אָמְרָה הֲגַם הֲלֹם רָאִיתִי אַחֲרֵי רֹאִי: עַל־כֵּן קָרָא לַבְּאֵר בְּאֵר לַחַי רֳאִי הִנֵּה בֵּין קָדֵשׁ וּבֵין בָּרֶד: וַתֵּלֶד הָגָר לְאַבְרָם בֵּן וַיִּקְרָא אַבְרָם שֵׁם־בְּנוֹ אֲשֶׁר יָלְדָה הָגָר יִשְׁמָעֵאל: וְאַבְרָם בֶּן־שְׁמֹנִים שָׁנָה וְשֵׁשׁ שָׁנִים בְּלֶדֶת־הָגָר אֶת־יִשְׁמָעֵאל לְאַבְרָם:

Now Saray Avram's wife bore him no children: 16
and she had a Migrian handmaid, whose name was Hagar. And 2
Saray said to Avram, Behold now, the LORD has restrained me
from bearing: I pray thee, go in to my maid; it may be that I
may obtain children by her. And Avram hearkened to the voice
of Saray. And Saray Avram's wife took Hagar, her maid, the 3
Migrian, after Avram had dwelt ten years in the land of Kena'an,
and gave her to her husband Avram for a wife. And he went in 4
to Hagar, and she conceived: and when she saw that she had
conceived, her mistress was despised in her eyes. And Saray said 5
to Avram, My wrong be upon thee: I have given my maid into
thy bosom: and when she saw that she had conceived, I was
despised in her eyes: the LORD judge between me and thee. But 6
Avram said to Saray, Behold, thy maid is in thy hand; do to her
as it pleases thee. And when Saray dealt harshly with her, she
fled from her face. And an angel of the LORD found her by a foun- 7
tain of water in the wilderness, by the fountain on the way to
Shur. And he said, Hagar, Saray's maid, whence camest thou? 8
and whither wilt thou go? And she said, I flee from the face of
my mistress Saray. And the angel of the LORD said to her, Return 9
to thy mistress, and submit thyself to her hands. And the angel 10
of the LORD said to her, I will multiply thy seed exceedingly,
that it shall not be numbered for multitude. And the angel of the 11
LORD said to her, Behold, thou art with child, and shalt bear a
son, and shalt call his name Yishma'el; because the LORD has
heard thy affliction. And he will be a wild man; his hand will 12
be against every man, and every man's hand against him; and
he shall dwell in the presence of all his brethren. And she called 13
the name of the LORD that spoke to her, Thou God seest me: for
she said, Have I also here looked after him that sees me? There- 14
fore the well was called Be'er-lahay-ro'i; behold, it is between
Qadesh and Bered. And Hagar bore Avram a son: and Avram 15
called his son's name, whom Hagar bore, Yishma'el. And Avram 16
was eighty six years old, when Hagar bore Yishma'el to
Avram.

וַיהוָה פָּקַד אֶת־שָׂרָה כַּאֲשֶׁר אָמָר וַיַּעַשׂ יְהוָה לְשָׂרָה כַּאֲשֶׁר דִּבֵּר: וַתַּהַר וַתֵּלֶד שָׂרָה לְאַבְרָהָם בֵּן לִזְקֻנָיו לַמּוֹעֵד אֲשֶׁר דִּבֶּר אֹתוֹ אֱלֹהִים: וַיִּקְרָא אַבְרָהָם אֶת־שֵׁם־בְּנוֹ הַנּוֹלַד־לוֹ אֲשֶׁר־יָלְדָה־לּוֹ שָׂרָה יִצְחָק: וַיָּמָל אַבְרָהָם אֶת־יִצְחָק בְּנוֹ בֶּן־שְׁמֹנַת יָמִים כַּאֲשֶׁר צִוָּה אֹתוֹ אֱלֹהִים: וְאַבְרָהָם בֶּן־מְאַת שָׁנָה בְּהִוָּלֶד לוֹ אֶת יִצְחָק בְּנוֹ: וַתֹּאמֶר שָׂרָה צְחֹק עָשָׂה לִי אֱלֹהִים כָּל־הַשֹּׁמֵעַ יִצְחַק־לִי: וַתֹּאמֶר מִי מִלֵּל לְאַבְרָהָם הֵינִיקָה בָנִים שָׂרָה כִּי־יָלַדְתִּי בֵן לִזְקֻנָיו: וַיִּגְדַּל הַיֶּלֶד וַיִּגָּמַל וַיַּעַשׂ אַבְרָהָם מִשְׁתֶּה גָּדוֹל בְּיוֹם הִגָּמֶל אֶת־יִצְחָק: וַתַּרְא שָׂרָה אֶת־בֶּן הָגָר הַמִּצְרִית אֲשֶׁר־יָלְדָה לְאַבְרָהָם מְצַחֵק: וַתֹּאמֶר לְאַבְרָהָם גָּרֵשׁ הָאָמָה הַזֹּאת וְאֶת־בְּנָהּ כִּי לֹא יִירַשׁ בֶּן־הָאָמָה הַזֹּאת עִם־בְּנִי עִם־יִצְחָק: וַיֵּרַע הַדָּבָר מְאֹד בְּעֵינֵי אַבְרָהָם עַל אודות [אוֹדֹת] בְּנוֹ: וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֶל־אַבְרָהָם אַל־יֵרַע בְּעֵינֶיךָ עַל־הַנַּעַר וְעַל־אֲמָתֶךָ כֹּל אֲשֶׁר תֹּאמַר אֵלֶיךָ שָׂרָה שְׁמַע בְּקֹלָהּ כִּי בְיִצְחָק יִקָּרֵא לְךָ זָרַע: וְגַם אֶת־בֶּן־הָאָמָה לְגוֹי אֲשִׂימֶנּוּ כִּי זַרְעֲךָ הוּא: וַיַּשְׁכֵּם אַבְרָהָם בַּבֹּקֶר וַיִּקַּח־לֶחֶם וְחֵמַת מַיִם וַיִּתֵּן אֶל־הָגָר שָׂם עַל־שִׁכְמָהּ וְאֶת־הַיֶּלֶד וַיְשַׁלְּחֶהָ וַתֵּלֶךְ וַתֵּתַע בְּמִדְבַּר בְּאֵר שָׁבַע: וַיִּכְלוּ הַמַּיִם מִן־הַחֵמֶת וַתַּשְׁלֵךְ אֶת־הַיֶּלֶד תַּחַת אַחַד הַשִּׂיחִם: וַתֵּלֶךְ וַתֵּשֶׁב לָהּ מִנֶּגֶד הַרְחֵק כִּמְטַחֲוֵי קֶשֶׁת כִּי אָמְרָה אַל־אֶרְאֶה בְּמוֹת הַיֶּלֶד וַתֵּשֶׁב מִנֶּגֶד וַתִּשָּׂא אֶת־קֹלָהּ וַתֵּבְךְּ: וַיִּשְׁמַע אֱלֹהִים אֶת־קוֹל הַנַּעַר וַיִּקְרָא מַלְאַךְ אֱלֹהִים | אֶל־הָגָר מִן־הַשָּׁמַיִם וַיֹּאמֶר לָהּ מַה־לָּךְ הָגָר אַל־תִּיְרְאִי כִּי־שָׁמַע אֱלֹהִים אֶל־קוֹל הַנַּעַר בַּאֲשֶׁר הוּא־שָׁם: קוּמִי שְׂאִי אֶת־הַנַּעַר וְהַחֲזִיקִי אֶת־יָדֵךְ בּוֹ כִּי לְגוֹי גָּדוֹל אֲשִׂימֶנּוּ: וַיִּפְקַח אֱלֹהִים אֶת־עֵינֶיהָ וַתַּרְא בְּאֵר מָיִם וַתֵּלֶךְ וַתְּמַלֵּא אֶת־הַחֵמֶת מַיִם וַתַּשְׁקְ אֶת־הַנָּעַר: וַיְהִי אֱלֹהִים אֶת־הַנַּעַר וַיִּגְדָּל וַיֵּשֶׁב בַּמִּדְבָּר וַיְהִי רֹבֶה קַשָּׁת: וַיֵּשֶׁב בְּמִדְבַּר פָּארָן וַתִּקַּח־לוֹ אִמּוֹ אִשָּׁה מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם:

And 21
the LORD visited Sara as he had said, and the LORD did to Sara
as he had spoken. For Sara conceived, and bore Avraham a son 2
in his old age, at the set time of which God had spoken to him.
And Avraham called the name of his son that was born to him, 3
whom Sara bore to him, Yizhaq. And Avraham circumcised his 4
son Yizhaq being eight days old, as God had commanded him.
And Avraham was a hundred years old, when his son Yizhaq 5
was born to him. And Sara said, God has made laughter for me, 6
so that all that hear will laugh with me. And she said, Who would 7
have said to Avraham, that Sara should give children suck? for
I have born him a son in his old age. And the child grew, and 8
was weaned: and Avraham made a great feast on the same day
that Yizhaq was weaned. And Sara saw the son of Hagar the 9
Migrian, whom she had born to Avraham, mocking. So she said 10
to Avraham, Cast out this bondwoman and her son: for the son
of this bondwoman shall not be heir with my son, with Yizhaq.
And the thing was very grievous in Avraham's eyes because of 11
his son. And God said to Avraham, Let it not be grievous in thy 12
sight because of the lad, and because of thy bondwoman: in
all that Sara has said to thee, hearken to her voice; for in Yizhaq
shall thy seed be called. And also of the son of the bondwoman 13
will I make a nation, because he is thy seed. And Avraham rose 14
up early in the morning, and took bread, and a bottle of water,
and gave it to Hagar, putting it on her shoulder, and the child,
and sent her away: and she departed, and wandered in the
wilderness of Be'er-sheva. And the water was spent in the 15
bottle, and she cast the child under one of the shrubs. And she 16
went, and sat her down over against him a good way off, as it
were a bowshot: for she said, Let me not see the death of the
child. And she sat over against him, and lifted up her voice,
and wept. And God heard the voice of the lad; and the angel 17
of God called to Hagar out of heaven, and said to her, What
ails thee, Hagar? fear not; for God has heard the voice of the
lad where he is. Arise, lift up the lad, and hold him in thy hand; 18
for I will make him a great nation. And God opened her eyes, 19
and she saw a well of water; and she went, and filled the bottle
with water, and gave the lad drink. And God was with the lad; 20
and he grew, and dwelt in the wilderness, and became an archer.
And he dwelt in the wilderness of Paran: and his mother took 21
him a wife out of the land of Migrayim.

וַיְהִי אַבְרָם בֶּן־תִּשְׁעִים שָׁנָה וְתֵשַׁע שָׁנִים וַיֵּרָא יְהוָה אֶל־אַבְרָם וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֲנִי־אֵל שַׁדָּי הִתְהַלֵּךְ לְפָנַי וֶהְיֵה תָמִים: וְאֶתְּנָה בְרִיתִי בֵּינִי וּבֵינֶךָ וְאַרְבֶּה אוֹתְךָ בִּמְאֹד מְאֹד: וַיִּפֹּל אַבְרָם עַל־פָּנָיו וַיְדַבֵּר אִתּוֹ אֱלֹהִים לֵאמֹר: אֲנִי הִנֵּה בְרִיתִי אִתָּךְ וְהָיִיתָ לְאַב־הֲמוֹן גּוֹיִם: וְלֹא־יִקָּרֵא עוֹד אֶת־שִׁמְךָ אַבְרָם וְהָיָה שִׁמְךָ אַבְרָהָם כִּי אַב־הֲמוֹן גּוֹיִם נְתַתִּיךָ: וְהִפְרֵתִי אֹתְךָ בִּמְאֹד מְאֹד וּנְתַתִּיךָ לְגוֹיִם וּמְלָכִים מִמְּךָ יֵצֵאוּ: וַהֲקִמֹתִי אֶת־בְּרִיתִי בֵּינִי וּבֵינֶךָ וּבֵין זַרְעֲךָ אַחֲרֶיךָ לִדֹרֹתָם לִבְרִית עוֹלָם לִהְיוֹת לְךָ לֵאלֹהִים וּלְזַרְעֲךָ אַחֲרֶיךָ: וְנָתַתִּי לְךָ וּלְזַרְעֲךָ אַחֲרֶיךָ אֵת אֶרֶץ מְגֻרֶיךָ אֵת כָּל־אֶרֶץ כְּנַעַן לַאֲחֻזַּת עוֹלָם וְהָיִיתִי לָהֶם לֵאלֹהִים: וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֶל אַבְרָהָם וְאַתָּה אֶת בְּרִיתִי תִשְׁמֹר אַתָּה וְזַרְעֲךָ אַחֲרֶיךָ לְדֹרֹתָם: זֹאת בְּרִיתִי אֲשֶׁר תִּשְׁמְרוּ בֵּינִי וּבֵינֵיכֶם וּבֵין זַרְעֲךָ אַחֲרֶיךָ הִמּוֹל לָכֶם כָּל־זָכָר: וְנִמַלְתֶּם אֶת בְּשַׂר עָרְלַתְכֶם וְהָיָה לְאוֹת בְּרִית בֵּינִי וּבֵינֵיכֶם: וּבֶן־שְׁמֹנַת יָמִים יִמּוֹל לָכֶם כָּל־זָכָר לְדֹרֹתֵיכֶם יְלִיד בָּיִת וּמִקְנַת כֶּסֶף מִכֹּל בֶּן־נֵכָר אֲשֶׁר לֹא מִזַּרְעֲךָ הוּא: הִמּוֹל יִמּוֹל יְלִיד בֵּיתְךָ וּמִקְנַת כַּסְפֶּךָ וְהָיְתָה בְרִיתִי בִּבְשַׂרְכֶם לִבְרִית עוֹלָם: וְעָרֵל זָכָר אֲשֶׁר לֹא־יִמּוֹל אֶת בְּשַׂר עָרְלָתוֹ וְנִכְרְתָה הַנֶּפֶשׁ הַהִוא מֵעַמֶּיהָ אֶת בְּרִיתִי הֵפַר: וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֶל אַבְרָהָם שָׂרַי אִשְׁתְּךָ לֹא־תִקְרָא אֶת־שְׁמָהּ שָׂרָי כִּי שָׂרָה שְׁמָהּ: וּבֵרַכְתִּי אֹתָהּ וְגַם נָתַתִּי מִמֶּנָּה לְךָ בֵּן וּבֵרַכְתִּיהָ וְהָיְתָה לְגוֹיִם מַלְכֵי עַמִּים מִמֶּנָּה יִהְיוּ: וַיִּפֹּל אַבְרָהָם עַל־פָּנָיו וַיִּצְחָק וַיֹּאמֶר בְּלִבּוֹ הַלְּבֶן מֵאָה־שָׁנָה יִוָּלֵד וְאִם־שָׂרָה הֲבַת־תִּשְׁעִים שָׁנָה תֵּלֵד: וַתֹּאמֶר אַבְרָהָם אֶל־הָאֱלֹהִים לוּ יִשְׁמָעֵאל יִחְיֶה לְפָנֶיךָ: וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֲבָל שָׂרָה אִשְׁתְּךָ יֹלֶדֶת לְךָ בֵּן וְקָרָאתָ אֶת־שְׁמוֹ יִצְחָק וַהֲקִמֹתִי אֶת־בְּרִיתִי אִתּוֹ לִבְרִית עוֹלָם לְזַרְעוֹ אַחֲרָיו: וְלִישְׁמָעֵאל שְׁמַעְתִּיךָ הִנֵּה בֵּרַכְתִּי אֹתוֹ וְהִפְרֵיתִי אֹתוֹ וְהִרְבֵּיתִי אֹתוֹ בִּמְאֹד מְאֹד שְׁנֵים עָשָׂר נְשִׂיאִם יוֹלִיד וּנְתַתִּיו לְגוֹי גָּדוֹל: וְאֶת־בְּרִיתִי אָקִים אֶת־יִצְחָק אֲשֶׁר תֵּלֵד לְךָ שָׂרָה לַמּוֹעֵד הַזֶּה בַּשָּׁנָה הָאֲחֶרֶת: וַיְכַל לְדַבֵּר אִתּוֹ וַיַּעַל אֱלֹהִים מֵעַל אַבְרָהָם:

And when Avram was ninety nine years old, the 17
LORD appeared to Avram, and said to him, I am the Almighty
God; walk before me, and be perfect. And I will make my cove- 2
nant between me and thee, and will multiply thee exceedingly.
And Avram fell on his face: and God talked with him, saying, 3
As for me, behold, my covenant is with thee, and thou shalt be 4
a father of many nations. Neither shall thy name any more be 5
called Avram, but thy name shall be Avraham; for a father of
many nations have I made thee. And I will make thee exceedingly 6
fruitful, and I will make nations of thee, and kings shall come
out of thee. And I will establish my covenant between me and 7
thee and thy seed after thee in their generations for an everlast-
ing covenant, to be a God to thee, and to thy seed after thee.
And I will give to thee, and to thy seed after thee, the land in 8
which thou dost sojourn, all the land of Kena'an, for an ever-
lasting possession; and I will be their God.

And God 15
said to Avraham, As for Saray thy wife, thou shalt not call her
name Saray, but Sara shall her name be. And I will bless her, 16
and give thee a son also of her; and I will bless her, and she
shall be a mother of nations; kings of peoples shall issue from
her. Then Avraham fell upon his face, and laughed, and said in 17
his heart, Shall a child be born to him that is a hundred years
old? and shall Sara, that is ninety years old, give birth? And 18
Avraham said to God, O that Yishma'el might live before thee!
And God said, Sara thy wife shall bear thee a son indeed; and 19
thou shalt call his name Yizhaq: and I will establish my covenant
with him for an everlasting covenant, and with his seed after
him. And as for Yishma'el I have heard thee: Behold, I have 20
blessed him, and will make him fruitful, and will multiply him
exceedingly; twelve princes shall he beget, and I will make him
a great nation. But my covenant will I establish with Yizhaq, 21
whom Sara shall bear to thee at this time next year. And he 22
finished talking with him, and God went up from Avraham.

Scanned by CamScanner

בס"ד

פרק כא.	פרק כב.
1. ה' פקד את שרה כאשר אמר ויעש ה' לשרה כאשר דיבר.	קח נא את בנך את יחידך אשר אהבת
2. ותהר ותלד לאברהם בן לזקוניו למועד אשר דיבר אתו האלהים.	וישכם אברהם בבוקר
3. ויקרא אברהם את שם בנו הנולד לו אשר ילדה לו שרה יצחק.	וישלח אברהם את ידו ... לשחט את בנו
4. וימל אברהם את יצחק בנו בן שמנת ימים כאשר צוה אתו האלהים.	ויקרא אליו מלאך ה' מן השמים
5. ואברהם בן מאת שנה בהולד את יצחק בנו אליו.	וישא אברהם את עיניו וירא
6. ותאמר שרה צחוק עשה לי אלהים כל השומע יצחק לי.	ויאמר אל תשלח ידך אל הנער ... ועתה ידעתי כי

Scanned by CamScanner